

HODNOCENÍ ZÁVĚREČNÉ KVALIFIKAČNÍ PRÁCE POSUDEK VEDOUCÍHO

Autor závěrečné práce: Bc. Jaroslav Šrefl

Vedoucí práce: Ing. Lukáš Hubka, Ph.D.

Název práce: Simulační model tepelného výměníku

A. Úplnost abstraktu, klíčová slova odpovídají náplni práce	Výborně (1)
B. Kvalita zpracování rešerše	Výborně (1)
C. Řešení práce po teoretické stránce	Výborně (1)
D. Vhodnost, přiměřenost použité metodiky	Výborně (1)
E. Úroveň zpracování výsledků a diskuse	Výborně (1)
F. Vlastní přínos k řešené problematice	Výborně (1)
G. Formulace závěru práce	Výborně (1)
H. Splnění zadání (cílů) práce	Splněno
I. Skladba, správnost a úplnost citací literárních údajů	Výborně (1)
J. Typografická a jazyková úroveň (vč. pravopisu)	Výborně (1)
K. Formální náležitosti práce
(struktura textu, řazení kapitol, přehlednost ilustrací)	Výborně (1)
L. Přístup studenta k řešení (samostatnost, aktivita...)	Výborně (1)

Komentáře či připomínky:

Správnost řešení bohužel nemohla být ověřena přímo na provozních datech, protože tato nakonec nebyla k dispozici. Dosažené výsledky byly nakonec ověřeny na základě porovnání simulačních výstupů s dostupnou literaturou.

...pokračuje na straně 2

Celkové zhodnocení:

Práce zapadá do kontextu potřeb současné energetiky, kdy jednou z klíčových otázek k řešení je snaha o větší efektivitu a flexibilitu provozu. Dosažení takových cílů je bez vhodných simulačních modelů jen obtížně splnitelné. Téma práce zapadá do kontextu úkolů, které řeší projekt podporovaný TAČR v programu Alfa - "Prediktivní řídicí systém pro zlepšení stability a zvýšení účinnosti elektrárenských bloků".

Student zpracoval velmi náročné a obsáhlé téma. S velkou mírou samostatnosti se dokázal vyrovnat s tématem, které pro něj bylo zcela novým, a musel tedy pro jeho zvládnutí nastudovat potřebné znalosti z literatury, přičemž klíčové publikace byly jen v anglickém jazyce.

Výstupem práce je jak analýza určení koeficientu prostupu tepla, tak prezentace tří různých metod stavby simulačního modelu. Dvě z metod jsou poté realizovány i v podobě simulačního modelu.

Otázky k obhajobě:

Při výpočtu tepelného výměníku pomocí rozložených parametrů diskretizujete výměník ve směru proudění a rozkládáte jej na 200 částí. Testoval jste, případně dokážete odhadnout, jaký je nejnižší počet částí pro rozložení, aby byl výpočet stále použitelný?

A na druhou stranu. Máte představu, zda by bylo možné řešit problém i bez oné diskretizace? Pokud ano, jak?

Celková klasifikace:

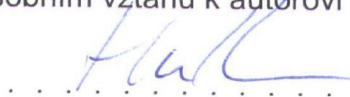
Práce splňuje požadavky na udělení akademického titulu, a proto ji doporučuji k obhajobě

Navrhuji tuto práci klasifikovat stupněm Výborně (1)

V Liberci

dne 4. června 2014

Podpisem současně potvrzuji, že nejsem v žádném osobním vztahu k autorovi práce

podpis vedoucího práce